

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17586/2023
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Наташа Перишић, адвокат из ..., против противника предлагача Јавног предузећа „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљево Гж 468/23 од 23.03.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљево Гж 468/23 од 23.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљево Гж 468/23 од 23.03.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљево Р1 232/21 од 02.02.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште и то за кат. парцелу број 1/3, у површини од 0.20.70ха, уписане у ЛН бр. 11, КО ..., власништво предлагача са сувласничким уделитема од по $\frac{1}{2}$, на којој парцели им је признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељење за имовинске послове и општу управу број 465-15/2021-08 од 14.01.2021. године, по цени од 600,00 динара по m^2 . Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име наведене новчане накнаде за експроприсано земљиште исплати и то предлагачу АА износ од 621.000,00 динара и предлагачу ББ износ од 621.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 02.02.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 136.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности решења до исплате.

Виши суд у Ваљеу је решењем Гж 468/23 од 23.03.2023. године, одбио као неосновану жалбу противника предлагача и решење Основног суда у Ваљеу Р1 232/21 од 02.02.2023. године потврдио.

Против решења другостепеног суда, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене решења која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачима за експроприсану непокретност, којој је планским документом промењена намена из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења ређења о експропријацији. Побийана одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09... 83/18), тако што је предлагачу накнада одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности, као грађевинског земљишта и не одступа од правног схватања одређивања накнаде за грађевинско земљиште израженог у одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којим Пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, а не одређује њену тржишну цену.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95... 14/22) и оценио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у ком се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим законом или другим законом није другчије одређено.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

На основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за утврђивање накнаде за експроприсану непокретност од 29.11.2021. године, а предлагачима је накнада за експроприсану непокретност одређена у износу од по 621.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак о ком се одлучује о имовинскоправним стварима у коме вредност предмета предмета поступка побијаног дела не прелази не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија није дозвољена на основу члана 403. став 3. у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку .

На основу одредбе члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић